

1° blad

De Rechtbank van Eerste Aanleg te DENDERMONDE zeventiende kamer, rechtdoende in strafzaken, heeft in haar openbare terechtzitting van 22 februari 2006 het hiernavolgend VONNIS gewezen :

Not.nr. 66.70.918/96/7

Griffie nr. 692

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

1334

....., arbeidster, geboren te op
.....
wonende te

Verdacht van :

Te vanaf 24 juli 1996 (stuk 1 verso) tot en met datum der
dagvaarding:

- bij inbreuk op de art. 44 § 1-7°, 64 tweede, derde, vierde en laatste lid en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (feiten tot en met 24 maart 1997)
- en vanaf 25 maart 1997 geformuleerd in de artikelen 42 § 1-7°, 66 tweede, derde, vierde en laatste lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (feiten vanaf 25 maart 1997 tot en met 30 april 2000)

door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormeld decreet, namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen het gebruik van vergunde gebouwen te hebben gewijzigd voor zover deze wijziging is opgesomd in een door de Vlaamse regering vast te leggen lijst, terzake in strijd met artikel 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 juli 1984 houdende het vergunningsplichtig maken van sommige gebruikswijzigingen en artikel 54 van het decreet van 12 november 2003 waarbij artikel 192bis in het decreet van 18 mei 1999 wordt ingevoegd waardoor het hoger vermeld besluit met terugwerkende kracht vanaf 9 september 1984 tot 1 mei 2000 wordt opgenomen.

- feiten vanaf 1 mei 2000 strafbaar gesteld bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-6°, 146-1° en 6°, 147, 149, 192bis 5° en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 en artikel 2 § 1 van het Besluit van de Vlaamse regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen en van de werken, handelingen en wijzigingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is, gewijzigd bij Besluit van de Vlaamse regering van 26 april 2002, te hebben uitgevoerd

namelijk door zonder stedenbouwkundige vergunning de hoofdfunctie van een onroerend bebouwd goed geheel of gedeeltelijk gewijzigd te hebben van de functiecategorie verblijfsrecreatie naar de functiecategorie wonen en meer bepaald door het permanent bewonen van een gebouw dat gelegen is binnen een zone die op het gewestplan is aangeduid als “gebied voor verblijfsrecreatie”.

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:

ligging:

aard en oppervlakte: vakantieverblijf

wijk en nummer van het kadaster:

perceel

en de eigenaar ervan geïdentificeerd zijnde als:

, geboren te

op wonende te

die de eigendomstitel heeft verkregen uit hoofde van de nalatenschap van

overleden te op

Gezien de processen-verbaal;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn voordracht der zaak en in zijn eis;

Gehoord de beklaagde in haar antwoorden en verdediging voorgedragen door haarzelf;

De zaak werd in beraad genomen op 25.1.2006.

Beklaagde is huurster van een onroerend goed (woning), gelegen te

en dit krachtens huurovereenkomst van 24/01/1996 (stuk 10 en volgende strafdossier), met ingang op 1/05/1996.

Zij is op bovenvermeld adres ingeschreven en heeft er haar hoofdverblijf sedert 24/07/1996.

Het onroerend goed is gekend ten kadaster onder afdeling

en is gelegen in een zone voor verblijfsrecreatie en dit volgens het gewestplan

, goedgekeurd bij KB van 7/11/1978.

Art.16 5 KB 28/12/1972 voorziet onder de recreatiegebieden : “5.2 de gebieden voor dag – en verblijfsrecreatie zijn bestemd voor de recreatieve en toeristische accommodatie alsmede de verblijfsaccomodatie met inbegrip van de kampeerreinen, de gegroepeerde chalets, de kampeerverblijfparken en de weekendsverblijfparken.”

Dat de wijziging van de hoofdfunctie “verblijfsrecreatie” naar “permanent wonen” vergunningplichtig is.

De in hoofde van de beklaagde aangehouden tenlastelegging is blijkens de in het strafdossier voorhanden zijnde gegevens bewezen.

De gegrondheid van de tenlastelegging werd door de beklaagde niet ernstig betwist.

De strafmaat dient bepaald te worden rekening houdend met de aard en de ernst van de feiten.

Door de beklaagde werd verzocht om haar de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling toe te staan, verzoek waaromtrent het Openbaar Ministerie gunstig advies verleende.

Zonder de ernst van de inbreuk te miskennen, doch rekening houdend met het blanco strafrechtelijk verleden van de beklaagde, kan de gevraagde gunst haar worden toegestaan.

Herstelvordering.

Het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente besliste in haar zitting van 5/01/2004 om een herstelvordering in te stellen, namelijk het herstel in de oorspronkelijke toestand, zijnde het staken van het strijdig gebruik. Tevens werd het opleggen van een dwangsom van 125 euro per dag vertraging in de tenuitvoerlegging van de herstelmaatregel gevorderd.

Bij schrijven van 2/02/2004 heeft de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur zich bij deze herstelvordering aangesloten.

De "Hoge Raad voor het Herstelbeleid" (HRH) werd opgericht bij decreet van 4 juni 2003, houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 (de organisatie van de ruimtelijk ordening wat het handhavingsbeleid betreft).

Art. 198 bis van het decreet van 18 mei 1999, zoals ingevoegd door art. 11 van het decreet van 4/06/2003, bepaalt dat de regels inzake het in te winnen eensluidend advies van de Hoge Raad voor Herstelbeleid pas in werking treden nadat de Hoge Raad voor het Herstelbeleid is opgericht en het huishoudelijk reglement is goedgekeurd.

De Hoge Raad voor Herstelbeleid werd samengesteld bij Besluit van de Vlaamse Regering van 22/07/2005.

Het huishoudelijk reglement aangenomen door de HRH werd door de Vlaamse Regering goedgekeurd op 16/12/2005.

Eén van de taken van de HRH is het verlenen van een eensluidend advies over de bij de rechtbank in te leiden vordering van de herstelmaatregel van de stedenbouwkundig inspecteur of van het college van burgemeester en schepenen bij vastgestelde bouw-misdrijven en dit conform art. 149 §1 eerste lid van het decreet van 18/05/1999.

Dit eensluidend advies – dat derhalve bindend is voor de vorderende overheid – is een substantiële pleegvorm en moet voorafgaand worden ingewonnen voor de vordering bij het parket aanhangig wordt gemaakt.

Er dient te worden aangenomen dat dit eensluidend advies een onafscheidelijk deel uitmaakt van de gerechtelijke procedure met dien verstande dat de rechter geen herstelmaatregelen kan bevelen indien dit advies niet voorligt.

Met betrekking tot de reeds ingediende vorderingen bepaalt art. 198 bis van het decreet van 18 mei 1999:

“De rechter kan ingediende vorderingen voor inbreuken die dateren van voor 1 mei 2000 maar die nog niet voor eensluidend advies werden voorgelegd aan de Hoger

Raad voor het Herstelbeleid , alsnog voorleggen voor eensluidend advies aan de Hoger Raad voor het herstelbeleid."

Het voormelde artikel stelt dat de rechter "kan", hetgeen derhalve een appreciatiebevoegdheid voor de rechter inhoudt.

Teneinde deze appreciatiebevoegdheid in te vullen, dient terug gegaan te worden naar de bedoelingen van de wetgever bij het oprichten van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid.

Bij het voorstel van decreet werd gesteld: "*Er is behoefte aan een autonoom en onafhankelijk orgaan, los van politieke beïnvloeding, dat de beslissingen van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur evalueert en toetst aan het gelijkheids- en redelijkheidsbeginsel.*" (Parl.St.VI.Parl. 2002-2003, nr. 1566- nr.1- 7).

De minister stelde : "*dat momenteel in het handhavings- en herstelbeleid AHROM vaak tegelijkertijd rechter en partij is. Enerzijds is er de afdeling Stedenbouwkundige vergunningen, die vergunningen tekent, en anderzijds de afdeling Bouwinspectie , die de dossiers opvolgt.*"; dat de "*Hoge Raad zal als het ware fungeren als een filter tussen de minister, administratie en de rechterlijke macht*" (Parl.St.VI.Parl. 2002-2003, stuk 1566- 7, 27).

Het belang van het advies van de HRH is derhalve duidelijk, het is voor de burger een waarborg van onafhankelijkheid en onpartijdigheid.

Tevens staat de HRH garant voor een deskundige, volledige en genuanceerde samenvatting van het dossier met betrekking tot de herstellvordering.

Uit het verslag bij het voorstel van decreet dient het hiernavolgende geciteerd te worden : "*.....De rechtbank heeft nu bij een uitspraak over de herstelmaatregelen weinig ruimte om rekening te houden met de diverse aspecten van de zaak, zoals het oogenblik van het misdrijf, de sociale omstandigheden en de nabije toekomst waarbinnen het misdrijf kan opgelost worden. Dergelijke elementen kunnen momenteel niet in overweging genomen worden....*" (Parl.St.VI.Parl. 2002-2003, nr. 1566- nr.1-6,7).

Dat de HRH bij het opmaken van haar advies met alle aspecten rekening zal kunnen houden.

Tevens wordt gesuggereerd dat de HRH bij de aanvang van zijn werkzaamheden een aantal objectieve criteria zal bepalen, zoals de zwaarte van het stedenbouwkundig misdrijf en het oogenblik waarop het misdrijf is gepleegd. (Veerle Tollenaere, " Het handhavingsbeleid inzake ruimtelijke ordening opnieuw gewijzigd " Tijdschrift voor Milieurecht 2004,I,4).

De rechtbank is van oordeel dat de waarborgen, die m.b.t de herstellvordering aan de burger worden geboden, belangrijk zijn en dat deze waarborgen hem derhalve niet kunnen ontnomen worden.

De herstellvordering van College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente van 5/01/2004 en van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, ingeleid bij schrijven van 2/02/2004 en bestaande in het herstel in de oorspronkelijke staat en het opleggen van een dwangsom, dient voor eensluidend advies te worden voorgelegd aan de Hoge Raad voor Herstelbeleid en dit conform de bepalingen van art. 198 bis van het decreet 18 mei 1999.

Gelet op de genoemde artikelen en de hiernavolgende artikelen:
 art. 91 K.B.28.12.1950 verv.K.B.29.7.92 gew.K.B.23.12.93 gew.K.B.11.12.01(€);(gerechtskosten)
 Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;
 Wetb. van strafvordering, art. 162, 182, 184, 185, 189, 190, 190 ter, 194, 195;
 Strafwetboek, art. 2,;

Wet van 29 juni 1964, art. 3 en 6; gew.W. 10.2.1994 & W.22.3.99; (opschorting)-
 EG Verordening nrs.1103/97, 974/98 & 2866/98 van de Raad van 17.6.97, 3.5.98 & 31.12.98(€);
 art. 2,3,4,6,9 Eurowet 78 d.d. 26.6.2000;KB 20.07.2000; (BS 30.8.2000)(€);
 art. 3 Eurowet 77 d.d. 30.06.2000;KB 20.07.2000; (BS 30.8.2000)(€);

Om die redenen, de Rechtbank, recht doende:

op tegenspraak;

Verklaart de tenlastelegging in hoofde van de beklaagde bewezen;

Gelast DE GEWONE OPSCHORTING van de uitspraak van de veroordeling in hoofde van de beklaagde voor een duur van DRIE JAAR te rekenen vanaf heden;

Legt tevens aan de veroordeelde een **vergoeding** op van **€ 25** als bijdrage in de beheerskosten in strafzaken;
 (K.B. 11.12.'01 tot wijz. K.B.23.12.'93 -Wet 28.07.'92)

Kosten: Begroot de gerechtskosten in hun geheel op: 237,73 euro; Veroordeelt de beklaagde in betaling van een deel hiervan nl. 181,94 euro; Legt het overige deel of 55,79 euro ten laste van de Staat.

Alvorens recht te doen over de herstellvordering van College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente van 5/01/2004 en van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, ingeleid bij schrijven van 2/02/2004: zegt voor recht dat deze vordering, conform de bepalingen van art. 198 bis van het decreet van 18 mei 1999 (ingevoegd bij art. 11 van het decreet van 4/06/2003) voor eensluidend advies dient te worden voorgelegd aan de Hoge Raad voor Herstelbeleid.

Stelt de zaak in voortzetting op 21.6.2006 om 9 uur.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van: -----

---- TWEEENTWINTIG FEBRUARI TWEEDUIZEND EN ZES ----

Aanwezig: -----

Mevr . . . , ondervoorzitter, alleenrechtsprekend rechter in strafzaken:
Mevr . . . , Substituut-Procureur des Konings;
Mevr . . . , adjunct-griffier;